

Stric Sam apelira na narod, da pomaga pri produkciji

Narod naj se zaveda resnega položaja in naj si zaviha rokave pri obrambnem programu. Le na ta način bomo dosegli zmago, pravi načelnik produkcije za narodno obrambo.

Washington, D. C. — William S. Knudsen, načelnik urada za obrambno produkcijo, je izdal na ameriški narod apel za sodelovanje pri najvišji mogoči produkciji na vseh poljih, ki morejo pripomoči do zmage. Knudsen polaga na srce ameriškega narodu, da naj se zaveda resnosti položaja in svetovne krize, naj si sleče suknjič in zaviha rokave ter posveti vse svoje moči samo enemu cilju in ta je: najhitrejša možna produkcija potrebščin za narodno obrambo. Element, ki je povzročil to krizo, ne dopušča nobenega popuščanja.

"Bodoča varnost Zedinjenih držav in obramba za naše demokratske principe v svetu zahteva sodelovanje kapitala in delavstva, da se producira sredstva proti napadom," pravi Knudsenova poslanica. "Urad za produkcijo obrambnega načrta ima samo eno nalogo in ta je produkcija, ki jo moremo proizvajati s

kapitalom in delom. Za doseg tega cilja vabimo k sodelovanju vse moči ameriškega naroda."

K pospešitvi obrambnega načrta je vlada napravila zadnje dni sledeče važne odredbe: Postavila je pod vladno kontrolo izvoz raznih kemikalij, v katerih so glavne one, iz katerih se dela strupene pline, ki se rabijo v vojni in za izdelavo gazolina za letala.

Naročila je gradnjo 60 zasledovalcev podmornic za vsoto \$284,218,700. V tem je započela gradnja štirih ladij, ki polagajo mreže proti podmornicam pred vhomom v važna pristanišča.

Izbrala je v Tulsa, Okla. prostor za zgradbo tovarne, kjer se bo sestavljalo letala, za katera se bo delalo razne dele v avtornih tovarnah. Dve taki tovarni se gradita že v Omaha, Nebr. in Kansas City, Mo. Četrta se bo zgradila tudi nekje na zapadu. V vsaki teh tovarne se bo zgradilo 3,600 bombnikov na leto.

Dva naseljenca sta na čelu ameriški obrambi

Washington, D. C. — Da je Amerika res dežela prilike za vsakega, ne glede na narodnost ali rojstvo, samo če ima glavo na pravem mestu, dokazuje slučaj dveh priseljenih fatnov, ki sta prišla iz Evrope, brez znanja angleškega jezika in, kot vsi drugi, praznih rok. To sta William S. Knudsen in Sidney Hillman, ki stojita danes na čelu obrambnega načrta Zed. držav, na čelu največjega podjetja, ki ga je še kdaj začela Amerika.

William S. Knudsen, rodom Danec, je prišel na Ellis Island, ko je bil star 20 let. V žepu je imel \$30 in znal je samo par angleških besed. To je bilo leta 1899. Kmalu je dobil delo v Fordovi tovarni za avtomobile, kjer je začel pri najnižjih delih. Kmalu so spoznali njegove zmožnosti. Njegovo geslo je bilo vedno: izdelati več avtomobilov in vedno hitreje. Od Forda je šel kot podpredsednik k Chevrolet družbi, kjer je postal kmalu predsednik. Od tam je šel k General Motors kot podpredsednik in zatem postal predsednik tega največjega avtnega podjetja na svetu.

Ko je predsednik Roosevelt iskal človeka, ki bi bil najposposobnejši za produkcijo v obrambnem programu, so mu svetovalci pokazali Knudsena. In Knudsen je bil poklican v urad, kjer ga je Roosevelt postavil na čelo obrambne produkcije. Knudsen dela vsak dan od 8:30 do sedmih zvečer. Ob večerih ne gre nikamor, kot da se kvečjih včasih za par ur vsede h kartam.

Drugi tak slučaj je pa Sidney Hillman, ki je prišel iz Litvinskega, ko je bil star 20 let. To je bilo leta 1907. V žepu ni imel niti \$30 kot Knudsen in nobene besede angleščine ni znal. Danes je predsednik oblačilne uni-

nizacija v Ameriki, obenem je pa direktor pri obrambni komisiji, kjer zastopa interese ameriškega delavstva. Knudsen in Hillman, dva priseljenca, eden zastopa ameriški kapital, drugi ameriško delavstvo, oba pa vodita produkcijo za obrambo Zed. držav. Od teh dveh je odvisno, da bodo šla obrambna dela brez ovire naprej. Delo in kapital sta dva glavna činitelja pri tem.

Hillman je začel delati v Chicagu, kjer je rezal blago za obleke. Leta 1910 je pomagal v stavki pri Hart, Schaffner & Marx, kjer je unija dosegla pravice in podpisala pogodbo, ki je v veljavi že 30 let. Od tam je šel v New York, kjer je bil leta 1915 izvoljen predsednikom unije in v oblačilni industriji, katero mesto ima še danes.

Leta 1934 je pripeljal svojo unijo v Ameriško delavsko federacijo in par mesecev pozneje pa k CIO. Zadnje čase se mnogo trudi, da bi se doseglo sporazum med obema delavskima organizacijama.

Nov grob

V državni umobolnici v Lima, Ohio, je preminila Barbara Stipković, rojena Celišić, stara 63 let. V bolnišnici se je nahajala skoro vseh 35 let, odkar je dospela iz stare domovine. Rojena je bila v selu Rastoke, kotar Jaska, kjer zapušča edino hčer. Tukaj zapušča soproga Franka, ki je doma iz istega kraja. Njih dom je na 6239 Carl Ave. Truplo leži v pogrebem zavodu A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62. St. Pogreb se bo vršil jutri dopoldne ob devetih v cerkev sv. Pavla na 40. cesti in potem na pokopališče Kalvarijo. Naj bo ranjki ohranjen blag spomin, preostajlim naše sožalje.

NAJNOVEJŠE VESTI

LONDON, 23. dec. — Zunanji minister Halifax je bil imenovan v Washington. Na njegovo mesto za angleškega poslanca je bil imenovan Anthony Eden, ki je bil resigniral iz te pozicije leta 1938 kot v protest radi pakta v Monakovem. Eden je bil zdaj vojni minister, katero mesto je bilo zdaj dano Davidu Margessonu, ki je bil svoje čase uslužben v neki čikaški departament trgovini.

LONDON, 23. dec. — Angleški bombniki so tokom noči bombardirali razne kraje vse od nemškega Porurja pa do Jadranskega morja. Med drugim so metali bombe tudi na Reko v italijanski Istri.

ATENE, 23. dec. — Vsled silnega topniškega ognja Grkov, so italijanske čete denas zapustile važno mesto Chimaro in se umaknile proti Valoni. Tekom nedelje so grški in angleški zrakoplovci sklatili 18 italijanskih letal.

SAFIA, Bolgarija, 22. dec. — Bolgarski vojni minister Daskaloff je danes izjavil, da ne bo Bolgarija služila za orodje nobeni državi. Tej opazki polagajo velike važnosti radi najnovejše nemške propagande v Bolgariji.

Anglija pričakuje nemške parašutarje v kratkem

London, 22. dec. — V vojaških in letalskih krogih izjavljajo, da bo Hitler poslal v kratkem na tisoče letal in parašutarjev na angleško otočje, da prisilijo Anglijo na kolena še pred spomladjo. Dejstvo, da so nemški bombniki poneli primeroma varni v Angliji, bo dalo Hitlerju pogum, da bo poskusil zasedi Anglijo s padalniki, katere bo poslal v tisočih letalih na angleško otočje.

Nemci bi se najprej vrgli, tako sodijo Angleži, na angleška zrakoplovna pristanišča, jih razdejali in tako onemogočili angleškimi letalcem braniti deželo pred nemško invazijo.

Tajnice opozarjajo

Tajnica društva sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ, tajnica društva sv. Cecilije, št. 37 SDZ in pa tajnica društva Jutrzanja zvezda, št. 137 JSKJ bodo pobirale asesment nocoj med 6. in 8. uro v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida. Prosijo članstvo, da gotovo poravnajo asesment.

Tretja obletnica

V cerkvi sv. Vida se bo brala na božični dan ob 11:15 sv. maša za pokojnim Rudolfom Bukovec v spomin tretje obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

ČEHI DEVAJO ŽAGANJE V BOMBE

Philadelphia. — Neko poročilo zatrjuje, da je bilo več bomb, ki so jih vrgli nemški bombniki v Angliji, napolnjenih z žaganjem. Bombe so bile izdelane v škodovih tovarnah na Češkem in češki delavci so jih napravili neškodljive kljub pažnji nemških nadzornikov.

Na to so prišli oni angleški delavci, katerih naloga je, da izkopljejo nerazstreljene bombe in jih uničijo. To delo je, seveda, zelo nevarno in zato

Nove vrste ples!

Popularni ameriški ples "two-step" bo menda kmalu iz mode zdaj, ko je izumil Mussolini popolnoma nove vrste ples. Zdenkrat ga je vpeljal samo v armadi, zlasti v Albaniji in Afriki. Potem se bo morda udomačil tudi med narodom. Ta ples se pleše tako, da se napravi en korak naprej, dva koraka nazaj. Ta ples se posebno lepo pleše po taktu ročnih granat in ob raglanju strojnic.

Kongresnik Young napada senatorja Tafta, ki hoče obdavčiti revne

Kongresnik Stephen M. Young iz države Ohio je ožigosal namero ohijskega senatorja Tafta, da se zniža davke bogatim in da se naloži večje davke revnim. Po načrtu senatorja Tafta bi se znižali davki bogatih slojev od 50 do 75 odstotkov, a onim, ki zaslužijo malo, bi se zvišali od 100 do 150 odstotkov.

"Na ta način," je rekel kongresnik Young, "bi se znižali davki senatorja Tafta in drugih bogatašev za polovico. K sreči mora take davke najprej odobriti kongres in ta pa kaj takega ne bo nikdar sprejel. Čemu še bolj udariti revne?"

Oglejte si to posebnost

Frank in Marion Sodnikar, lastnika Merrymakers Cafe na 4814 Superior Ave. in Tino Modic, lastnik Modic Cafe in Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave. vas vabijo, da pridete ogledat in se zabavati z nove vrste muzikalnim aparatom, ki je znan pod imenom "Automatic Hostess." V vsem Clevelandu je samo 20 takih aparatov in garancirana vam je z njim prijetna zabava.

Selitev trgovine

Mrs. Mary Mahnič bo preselila svojo delikatesno in grocerijsko trgovino iz 1130 E. 68. St. v nove in večje prostore na 1136 E. 71. St. Toplo se priporoča cenjenemu občinstvu še za nadaljno naklonjenost.

Pratike so tukaj

Iz stare domovine so dospele Družinske in Blaznikove pratike za leto 1941. Dobe se v knjigarni Jože Grdina, 6113 St. Clair Ave. Ker je pratik le omejeno število, se zglasite takoj ponje.

Sedma obletnica

V četrtih ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti zadušnica za pokojno Johana Kramaršič v spomin sedme obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Iz bolnišnice

Iz Glenville bolnišnice se je vrnil John Pirc, 6305 Glass Ave.

Zed. države se ne boje groženj nacijev

Italijani so izgubili 144 letal v 12 dneh

London, 22. dec. — Angleži, ki se poslužujejo na afriškem bojišču Hitlerjevega načina bojevanja, takozvanega blitzkriega, so sklatili Italijanom v 12 dneh bojevanja najmanj 144 letal, medtem ko so jih sami izgubili samo 13. 88 so jih sklatili v zraku in 56 so jih uničili na tleh v zrakoplovnih pristaniščih.

Angleška bojna letala brezhibno sodelujejo z armado na tleh ter so z njo v neprestanih stikih, poroča poveljstvo. Medtem ko bojne ladje obstreljujejo italijanske postojanke z morja, ko tanki in truki z vojaštvom napadajo na suhem, iščejo aviatčarji italijanska letala in poročajo premikanje laške armade.

Poročila trdijo, da napravijo največ škode sovražniku letala, ki imajo po osem strojnic, s katerimi obsipajo italijanske kolone.

Fašisti, ki branijo pristanišče Bardio, se še vedno drže. Sodijo, da imajo ukaz od vrhovnega poveljstva, da se vzdrže kolikor mogoče dolgo, da bo medtem dobil general Graziani čas pripraviti armado za obrambo Tobruka, ki leži 60 milj zahodno od Bardie.

Angleži s tako silo bombardirajo Bardio s suhega in z morja, da je v mestu pravecati pekel, ali kakor se je izrazil italijanski begunec: najje je, kot če bi bruhal pod njimi ognjenik Vezuv!

Nemci smejo zdaj zopet plesati

Berlin. — Od spomladi, ko je Nemčija udarila z vojsko proti zahodu, je bil v Nemčiji vsak ples prepovedan. Vlada je zdaj odredbo spremenila v toliko, da se smejo prirejati plesi od božiča do novega leta vsak dan, potem pa po trikrat na teden.

Po purana naj pride

V Slovenskem društvu domu v Euclidu je bila sinoči prisojena nagrada, lep puran, številki 044076. Lastnik naj se zglozi nocoj do sedmih v Domu za nagrado. Ako se ne zglozi, se bo dvignilo drugo število.

Preskrbite si gazolin

Na božični dan bodo večinoma vse gazolinске postaje zaprte, zato se opozarja avtomobiliste, da pravočasno napolnijo tanke, če se hočejo na božični dan voziti.

Občni zbor čitalnice

V nedeljo 29. decembra se bo vršil občni zbor Slovenske narodne čitalnice v uradnih prostorih 6417 St. Clair Ave. Pričetek bo točno ob dveh popoldne. Članstvo je vabljeno, da se udeleži.

Iskreno voščilo

Vesele božične praznike in srečno novo leto pošiljajo vsem znancem in prijateljem — Mr. in Mrs. Andy Zdešar ter hčerka.

Pevska vaja

Baraga Glee Club ima nocoj ob 6:45 pevsko vajo za nastop na božični dan. Vse članice so prošene, da gotovo pridejo.

V sredo ne bo lista

Ker je v sredo božični dan Ameriška Domovina ne bo izšla. Naš urad bo zaprt od torka popoldne do četrta jutraj.

Nemčija je posvarila Zed. države, da ne prekoračijo nevtralnosti pri pomoči Angliji, toda v Washingtonu ne polagajo tem grožnjam nobene važnosti.

Washington, D. C. — V ameriških vladnih krogih ni opaziti nobenega strahu radi groženj iz Berlina in Anglija bo dobila še naprej vso možno pomoč iz Amerike. Nemčija je namreč zelo vznemirjena radi najnovejšega apela iz Anglije, da ameriška vlada zapleni vse ladje v ameriških pristaniščih, ki so last berlinsko-rimskega osišča in jih izroči Angliji. Ta apel iz Anglije je takoj našel odmev v Berlinu in Rimu. Nemški uradni krogi so takoj prišli z izjavo, da bi Zed. države s takim činom napravile vojno potezo in da bo Nemčija pazila, kaj bo storila ameriška vlada. Iz vladnih krogov v Rimu se pa poroča, da bi Zed. države storile neprijateljski čin in kršile nevtralno postavu, zato upajo, da se to ne bo zgodilo.

Ameriška vlada se še ni izjavila, če bo ugodila prošnji Angležev, da bi zaplenila ladje osišča in ladje onih držav, ki so pod nemško vlado. Pri tem gre za dve nemški ladji, 27 italijanskih, 37 danskih in 28 francoskih, ki ne teže v raznih ameriških pristaniščih in katere bi Anglija rada dobila v roke.

Senator Adams, demokrat iz Colorada je pa rekel: "Mi nimamo nobene pravice zapleniti inozemske ladje v mirnem času, ne teže, ne za kako drugo državo."

Nemci so vrgli bombe na hiše, kjer so imeli ljudje vse pripravljeno za praznovanje božiča

London, 22. dec. — Doslej še ni znano, koliko oseb je bilo ubitih sinoči, ko je padla nemška bomba na neko hišo v Londonu, kjer so ljudje pripravljali božična drevesca, darila, igrače in razne jedi, da bodo imeli vse v redu za božične praznike. Med ruševinami, med razbitim pohištvo, igračkami, raztrganimi dekoracijami ležijo trupla ubitih. Može in žene, ki so se malo prej peli božične pesmi, stoje nemo pri razvalinah.

"Prišlo je tako nenadoma," je rekel nek mož. "S ženo sva bila ravno v kuhinji, kjer sva pripravljala jedila. V sobi so se ljudje smejali in se šalili, pa peli. Naenkrat smo zaslišali švist bombe. In to je vse, kar je ostalo od našega partyja," je pokazal na razvaline.

Poleg Londona so Nemci bombardirali tudi Liverpool. Angleži so vrnili Nemcem napad s tem, da so bombardirali Berlin, kjer so bombe zanetile požar v tvornici letal. Dalje so bombardirali Ostend, Antwerp, Havre in Amsterdam.

Vsi poskusi fašistov, da bi vrgli Grke s pozicij, so brezuspešni, poroča grško poveljstvo

Atene, 22. dec. — Grške čete so napravile nov sunek globlje v Albanijo ter zavzele utrjene višine pri Tepelini in Klisuri, poročajo vesti s fronte. Tudi drugod grška armada stalno napreduje in zlasti ob obrežju proti Chimari. Na severni fronti za Pogradcem so Grki zajeli važne italijanske postojanke. Sicer je pa bojni položaj tak kot je bil pred dvema dnevi, poroča v r h o v n o poveljstvo. "Iniciativo imamo mi in vsi poskusi fašistov, da bi nas vrgli z zajetih postojank, so brez uspeha."

Sinoči so angleški bombniki poleteli čez Jadransko morje in bombardirali italijansko pristanišče Brindisi, kjer so bombe zanetile mnogo požarov. Pri Tepelini in Klisuri je grška pehota zavzela dve vasi in pregnala fašiste iz utrjenih višin. Pri tem sta bila zajeta dva

batalljona fašistov in en italijanski polkovnik. Grški kralj je poslal vojakom na fronto lepo božično darilo in sicer 70,000 steklenic kognjaka in 2,000,000 cigaret. V tem ga posnema tudi narod, ki je prevzel vsakojaka vozila, ki jih je mogel dobiti, v katerih vozijo božična darila vojakom na fronto.

Pobiranje asesmenta

Tajnik Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. naznanja, da bodo društva pobirala asesment v četrtek, 26. decembra zvečer, v dvorani št. 3, mesto na 24. decembra radi praznika.

Naj pride iskat!

Na seji društva Ribnica je nekdo pozabil ovratnico (scarf). Dobi jo pri Andy Sadarju, 6811 Bonna Ave.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 300 Mon., Dec. 23, 1940

Dr. Anton Korošec

Po smrti kralja Aleksandra je bil poklican dr. Korošec iz pregnanstva domov. Regentski svet, ki vrši do polnoletnosti kralja Petra II. vse kraljevske pravice, je v začetku februarja 1935 razpustil skupščino in razpisal volitve za 5. maj. Kmalu po volitvah je bila imenovana nova vlada dr. Stojadinovića z notranjim ministrom dr. Korošcem, ki si je vzela za nalogo, da pomiri in ublaži ostra nasprotja med vladno stranko in opozicijo. Gospodarsko stanje se je začelo polagoma izboljšavati, napredovala je socialna zakonodaja, v zunanji politiki pa se je konec meseca januarja 1937 dosegel prijateljski sporazum z Bolgarijo in dva meseca pozneje pogodba z Italijo, ki jamči obojno mejo na suhem in na morju in ureja medsebojne politične razmere v smislu prijateljstva, varnosti in nenapadanja.

Pri novih volitvah decembra 1938 so kakor Hrvati tako tudi Slovenci ponovno dokazali strjenost svojih vrst. Nova vlada Dragiša Cvetkovića je upoštevala željo Hrvatov in Slovencev in tudi splošen politični položaj ter zavrnila konec avgusta 1939 pogajanja, da se država z razširjeno samoupravo uredi sporazumno z vsemi njenimi deli.

Dr. Korošec je kmalu po volitvah izstopil iz vlade, toda bil je izvoljen v senat in tam imenovan za predsednika senatne zbornice. Toda vlada je potrebovala njegovo močno roko in državniško spretnost in ga zopet poklicala v ministrstvo; dala mu je portfelj ministra vzgoje, v katerem činu je tudi umrl.

Tako je končal politični tek največjega slovenskega državnika, ki mu ga ni bilo enakega v slovenski zgodovini. Smelo lahko trdimo, da je bila ravno dr. Koroševa zasluga, da se je ustvarila Jugoslavija. To lahko podpremo z besedami Ivana Hribarja, znanega slovenskega rodoljuba in velikega Slovana, ki je v knjigi "Moji spomini," zapisal o dr. Korošču sledeče:

"Dne 11. oktobra (1918) je bil za naš narod kritičen dan prve vrste. Ta dan je bil poklican k cesarju Karlu v Baden predsednik Jugoslovanskega kluba, dr. Anton Korošec. Cesar ga je hotel pridobiti, da se v imenu našega naroda izjavi za Avstrijo in zadovolji z narodno avtonomijo. Ko bi se bil dr. Korošec v tem smislu izrazil, je gotovo, da bi do našega zedinjenja s Hrvati in Srbi ne bilo prišlo. Na srečo je stal pred cesarjem pravi mož, ki se ni dal pridobiti ne po "milostnih" besedah ne po obljubah in ki ga ni oslepil "sijaj krone." Odgovoril je cesarju jasno in odločno in rešil s tem ne le naš narodni obstoj, temveč je položil tudi temelj naši bodočnosti v lastni državi."

Tako priznava Ivan Hribar, ki je bil sicer drugačnega političnega prepričanja, kot dr. Korošec, da je bilo na dr. Korošču ležanje, če se ustvari Jugoslavija ali ne in da je dr. Korošec imel pred seboj samo eno misel: združitev južnih Slovanov v eni državi. In ko je bila ustvarjena država južnih Slovanov, je ostal do zadnjega utripa svojega srca zvesto na straži, da ostane ta država prav taka, kakršno so si zažrtali njeni ustvaritelji. Stal je do zadnjega na straži za pravice svojega slovenskega naroda. Njegova edina želja je še bila, da bi doživel dan, ko bi bili zedinjeni vsi Slovenci v območju ene države. Tega sicer ni dočkal, ampak prišel bo čas, ko se bo zgodilo tudi to.

Tudi na nas, ameriške Slovence, je mislil dr. Korošec ter se nas spomnil s posebno poslanico 29. novembra 1936. Pisal nam je:

"Od svojega ozemlja, ki ga je naselil naš narod v davni, je izgubil v teku stoletij dve tretjini v morju germanizacije. Iz ozemlja, ki mu je ostalo, je v drugi polovici preteklega in tekom našega stoletja izgubil nadaljne stotine svojih sinov: v Ameriko, v Westfalko, na vse kontinente jih je pognalo in iztrgalo iz domače grude za trdi kruh, ki ga domovina, majhna, revna in tesna, ni mogla dati.

Pri nobenem narodu na svetu izseljevanje ni bilo tako trdo in bridko. Drugod je skrbela za svoje izseljenke država, ki je mnogokrat usmerjala svoje izseljevanje po gospodarsko-političnih ekspanzivnih ciljih. Naš delavec pa je bil zapuščen in prepuščen samemu sebi. Skromen, priden, žilav in vztrajen si je sam krčil svoj pot in si v tujini ustvaril nov dom.

Koliko nevarnosti, zlasti zaradi njegove izredne prilagodljivosti in jezikovne sposobnosti, da ga valovi tujih narodov zagrnejo, da izgubi svojo narodnost, svoj jezik in vero svojih očetov.

In vendar naš izseljenec ni izginil, ni utonil, niso ga zagrnili valovi tujih narodov. Ker je šla z njim v tujino misel na rodno vas, očeta, mater, dekle, na domače navade, na domači, dragi kraj, šla je z njim na ta misel in hrepenenje po domovini je mnoge zopet pripeljalo nazaj domov, pa čeprav morda samo umreti, potem, ko so pustili v tujini vso svojo moč in mladost.

Velika in bogata je tujina, silen je tok njenega življenja, naša vas pa je majhna, skromna in revna. Ali ta vas je naša in vaša sveta zemlja.

Danes, ko je naša domovina svobodna, čuti v polni meri, da ste sinovi, ki ste daleč od nje, tudi del nje, čeprav na tuji zemlji in pod tujo oblastjo in njeno željo in njeno voljo. Da vas obdrži prav vse, da ostanete vsi njeni otroci in se

BESEDA IZ NARODA

Spomin na mladost

Piše Matevž Leskovec

Naj malo napišem, kako se malemu otroku vcepi strah, da ga pomni vse življenje. Tako so bili tudi meni vcepili ta strah, da mi še dan danes večkrat pride na misel, kadar premišlujem svoja mlada leta.

Moj oče je bil obročar. Delal je namreč obroče, katere so rabili za obijanje zabojev, katere so potem pošiljali v daljne kraje. Podnevi je bil največje vedno v gozdu in kar je čez dan nasekal je zvečer obdelal in naslednji dan pa je že robo prodal, da nam je tako služil kruh. Za zimo si je pa vedno napravil malo večjo zalogo lesa, da ga je v zimskih dneh doma obdelaval.

To robo smo domače imenovali koretele. Vasovalcu je imel vedno kaj novega povedati. Vsak večer so prišli po eni trije v vas. Najbolj gotov in točen pa je bil Pavlinov Tomaž. Ta je bil redno vsak večer pri nas. Še nismo imeli časa odmoliti rožni venec, je že potkal na vrata.

On je vedel povedati novic iz širnega sveta kljub temu, da ni bil nikjer drugje kot v domači vasi. Tako je prišel nekoga večera k nam in nam voščil dober večer. Tudi oče so mu odgovorili po naši lepi stari navadi. Nato pa so ga vprašali: "No, kaj boš kaj novega povedal, Tomaž?" On pa je rekel, da nič posebnega, samo mrzlo je tako, da kar škriplje pod nogami, pa vendar še ne tako kot je bilo tam doli na Hrvaškem. Tam je bil pa tak mraz, da so kar hrasti pokali. Tako se je pričela njegova povest.

Pravil nam je kako so volkovi raztrgali neko mlado dekle in da niso pustili od nje nič drugega kakor tisto, kar je bilo ostalo v čevljih. Od tu pa je prešel na divjega moža in nam je pravil, kako so nekoč lovili to čudno prikazen. Oče ga je takoj vprašal kako vendar so ga vjeli?

On pa pripoveduje dalje. Skuhali smo velik kotel žganec, katere smo postavili pred našo kolibo, poleg žganec pa smo postavili škatlo močne pijače. Ko se je najedel žganec, ga je pričelo močno žejeti, napil se je močne pijače iz škatle in tako obležal pijan pred našo kolibo. Ko smo zjutraj vstali, smo ga videli tam ležati. Brž smo napravili kletko in ga stlačili notri. To je bila strašna, grda pošast, ki je imela velike lanske nohte, da bi bilo gorje tistemu, ki bi ga bil zagrabil.

Na vprašanje mojega očeta, kaj so naredili s to divjo zverino, je rekel, da so ga odpeljali v mesto in ga tam prodali za dobre denarje. S tem je bilo tudi konec njegove povesti. Mi otroci pa smo ga verno poslušali, da se nikomur ni ljubilo iti spat ko je bil čas zato. Sedeli smo na zakurjeni peči in verno poslušali doživljaje Pavlinovega Tomaža. Ta večer je morala naša mati rabiti šibo, da nas je spravila spat. Posebno težko pa je bila meni, ker sem moral lezti po lestvi na posteljo.

Nikakor se nisem mogel znebiti divjega moža, kar za menoj po lestvi je prihajal. Tisto noč sem imel strašne sanje in z vsemi močmi sem se boril noben ne izgubi.

Izseljensko vprašanje je za nas Slovence kakor bridka bolečina. Naša država je za naše izseljenke že mnogo storila, a vemo, da je treba še mnogo več storiti in kar je storjenega, izpopolniti. Predvsem pa moramo v večji meri gojiti medsebojne stike, naše vezi podvojiti. Ako nas bo vodila globoka in iskrena ljubezen do skupne naše domovine, vere in jezika naših očetov, bomo prebredli vse težkoče in bomo vsi zedinjeni v enem cilju: veličini domovine.

Tako je čutil ta naš iskreni Slovenec. Slovenske matere, rodite nam še takih sinov!

znjim. Videl sem ga kako je stezal tiste grde kremplje proti meni. Tako sem bil zdelan, da sem zjutraj komaj vstal za v šolo. Ob takih in stilih pripovedkah so nam potekali zimski večeri.

Zopet je prišla ljuba pomlad in moj oče je zopet pričel iskati po gozdu primernege lesa za svoje izdelke. Po cele dneve je prehodil tam po meniškem gozdu. Nekega dne pa je prišel domov in moji materi pripovedoval, da je videl veliko malin, kjer bi se jih izplačalo nabirati. Moj oče pravi: "Jutri je četrtek, otroci ne gredo v šolo pa gresta lahko fant in punca z mano in jima bom pokazal tisti prostor z malinami."

Zvečer so nama povedali, da bova šla naslednji dan z očetom nabirat maline. Kakor sem to slišal, pa mi je takoj planil v glavo tisti divji mož in že sem bil v strahu, kaj bo, če ga srečava tam in kako se ga bova branila. Torej prišel je čas, da odidem z očetom po te preklicane maline. Prišli smo na mesto z malinami. Tu nama oče naroči, da kar tu ostaneva in nabirava dokler se on ne vrne, nato je odšel urno po svojem opravku.

Komaj pa nama je oče izginil izpred oči, že se mi je zazdelo, da tam po gozdu nekdo šumi in prihaja proti nama. Vsak ptiček, ki se je spreletel iz grma v grm, se mi je zdel kot divji mož. Tako, da sem največ časa zamudil samo z opazovanjem, kje neki bom zagledal divjega moža. Minute so bile dolge kakor cele ure in to vse iz samega strahu pred divjim možem.

Končno pa se mi je zahotelo, da malo pogledam po gozdu. Stopil sem na stran in komaj sem napravil par korakov, pa ti nekaj tako strašansko zavpije, da sem se tako prestrašil, da sploh nisem več vedel kje se nahajam. Vržem stran tisto košaro, pa jo uberem proti domu, kar so me nesle noge in moja sestra pa zamano vpije, češ, kaj se mi je vendar pripetilo, da sem jo tako urnih krač mahal domov. Povedal sem ji, da sem videl divjega moža in tako sva vsa upešana prišla srečno domov.

Mati se naju je nemalo ustrašila, misleč, da se nama je pripetila kakšna nesreča. Kamlu za tem pa je prišel na mesto, kjer sva midva obrabala maline, najin oče in ko je videl ležati najine košare tam na tleh, se mu je tudi čudno videlo in že ga je skrbelo kaj se je pripetilo, da naju ni več tam. Tudi on je mahne hitrih nog proti domu. Ko me je zagledal, da sem že doma, mi je že od daleč požugal s prstom, češ, zakaj si mi napravil tak strah. Povedal sem mu, da je bil prišel divji mož in naju je odpodil.

Takoj sva se odpravila nazaj, da se prepričava o tem divjem možu. Pokazal sem mu prostor, kjer sem stal, ko se je oglasil divji mož. Oče je skrbno vse pregledal in je končno ugotovil, da sem stopil na spečega zajca. To je bilo lahko spoznati, kajti zajec, ki je tam spal in na katerega sem bil stopil, je pustil na svojem ležišču še nekaj dlake. Ko mi je oče vse to natančno dokazal, tedaj se mi je šele srce malo potolažilo in s časoma sem poln z vsemi močmi sem se boril noben ne izgubi.

Izseljensko vprašanje je za nas Slovence kakor bridka bolečina. Naša država je za naše izseljenke že mnogo storila, a vemo, da je treba še mnogo več storiti in kar je storjenega, izpopolniti. Predvsem pa moramo v večji meri gojiti medsebojne stike, naše vezi podvojiti. Ako nas bo vodila globoka in iskrena ljubezen do skupne naše domovine, vere in jezika naših očetov, bomo prebredli vse težkoče in bomo vsi zedinjeni v enem cilju: veličini domovine.

Tako je čutil ta naš iskreni Slovenec. Slovenske matere, rodite nam še takih sinov!

NIKOLI NI ZVEZDICA LEPŠE BLESTELA

Nikoli ni zvezdica lepše blestela, ko v noči božični blesti se tvoj sij, z zvezdo k domu bi jaz hrepenela, v dolino tiho, kjer dom moj stoji.

Pozdravila rada bi drage, voščila, božične pozdrave, ponesi tja ti, na sveti večer, ko boš tam svetila, pozdrave, bolesti tam moje izlij.

V tujini ponesem spomine v gomilo, ko leže k počitku — nesrečno srce, pri večnem Božiču, naj srečno bi bilo — uboge Nenade — nje strto srce ...

Ko bodo zapeli domači zvonovi, na hribčku pri fari — v dragi vasi, naj sreča, rojaki, ožarja vam lica, božični mir naj se po svetu glasi.

Nikoli ni zvezdica lepše blestela, ko v noči božični, blišči se tvoj sij ... Večernica draga, s teboj bi hitela, kjer dragi, slovenski moj narod živi!

Marija Kurnik.

imel vtisnjeno v možganih.

Zato pa pravim, da nikar otrokom pripovedovati takih bajk ali jih strašiti s kakšno prikaznijo, ker ga lahko oplašiš, da si ne bo upal v mraku iz hiše in končno pa, ko bo sam vse pronašel in se prepričal, da vsega tega ni nikjer, bo imel pa lahko še starše za bedake, ki so mu utepli v glavo, nekaj kar sami niso verjeli.

Silvestrov večer na Holmes Ave.

Da se dostojno poslovimo od staršega leta, priredi kot je že običajno, Slovenski dom na Holmes Ave. skupno z delničnimi društvi, plesno veselico na Silvestrov večer 31. decembra.

Za omenjeni večer je že splošna navada, da se s kakšno zabavo poslovimo od starega leta in obenem pričakamo novega leta, da bi bili zdravi in zadovoljni v novem letu.

Zdi se mi najbolj primerno, da se zberemo omenjeni večer v tem narodnem hramu vsi člani collinwoodskih društev ter s svojimi znanci in prijatelji pričakamo novega leta v veseli družbi.

Če pogledamo nazaj v staro domovino, bomo videli v kakšnem položaju se nahajajo naši sorodniki in prijatelji, posebno v naših krajih pod Italijo, ko se naši fantje bojujejo po Albaniji in Afriki za tega krutega polenfarja. Kaj vse bi dali, da bi mogli podati roko svojim sorodnikom in prijateljem in se veseliti z njimi za božične praznike ali novo leto.

Res nad vse srečni smo v tej novi domovini, v tej svobodni deželi, kjer si lahko privoščimo pošteno zabavo. Zato pa bodimo veseli in pričakujemo v veseli družbi novega leta z željo, da še nadalje ostanemo svobodni in boviadal mir še nadalje v tej deželi. Ker je Slovenski dom narodna last in nekako ognjišče Collinwoodčanov, se pričakuje velike udeležbe. Apelimam na vse naše rojake in rojakinje, da se odzovete omenjeni večer ter pokažite dobro voljo napram korporaciji, ki ima težkoče kakor vsako narodno podjetje. Čisti preostanek od te prireditve je namenjen za odplačitev dolga našega doma in to je v korist nas delničarjev.

Dom sedaj povoljno napreduje, kar je zasluga poštenih uslužbencev in uradnikov kakor tudi odjemalcev. Torej, še enkrat vam kličem, pridite vsi ta večer v Slovenski dom na Holmes Ave., kjer bo dovolj zabave za vse. Vstopnina je samo 35 centov. Igral pa bo Eddie Sims orkester. Članice Zenskega kluba pa bodo skrbale za prvovrsten prigrizek, direktorij pa bo skrbel za izvrstno kapljico. Vi pa prinesite s seboj le dobro voljo in gladka grla, da bomo tudi kakšno zapeli. Pričetek ob pol osmih, konec pa enkrat proti jutru.

Želim prav vsem delničarjem, da bodo zapeli domači zvonovi, na hribčku pri fari — v dragi vasi, naj sreča, rojaki, ožarja vam lica, božični mir naj se po svetu glasi.

Če verjamate al' pa ne

Tako so tekli dnevi naprej. Vsak dan sem telefoniral našemu predsedniku Jimu, če je že dobil iz Pennsilvanije kako mrtvaško naznanilo, ali zahtevo, da našega doma kakor tudi vsem čitateljem tega lista prav veselo božične praznike in srečno novo leto,

Frances Sušel.

Podružnica št. 25 SZZ

Hitro se nam približujejo božični prazniki polni lepših spominov na preteklost in s prazniki pa se nam kaj hitro bliža tudi konec leta. Pri društvih pa bo treba sedaj podati kar najbolj natančne račune o poslovanju v preteklem letu.

Zato prosim vse tiste članice, k katerim sem navadno hodila vsakega pol leta po asessment, da bi sedaj same prinesle na moj dom, ker moja noga še ni dovolj zdrava, da bi vas mogla obiskat na vašem domu. Naj vam bodo te vrstice v opomin in prošnja, da bi v tem mesecu poravnale svoj zaostali asessment, da bo meni mogoče predložiti točne račune na januarski seji.

Na decembrski seji ste slišale, da je naša podružnica prav lepo napredovala v tem letu. V oboje oddelka je pristopilo 129 članic. Sedaj imamo rednih članic 1050 in v mladinskem oddelku pa 65, torej skupaj 1,115 članic. To je pa že lepo število. Toda sedaj pa nikar ne mislimo, da je to dovolj. Prepričana sem, da ste že brale, da je prihodnja kampanja zopet blizu, ki se prične s 1. januarjem 1941.

Ze sedaj apeliram na vas vse članice, da bomo šle skupno na delo še za večjo in močnejšo podružnico. V mojih tajniških knjigah imam še veliko prostora za vpisat nove članice. Le naprej, v slogi je moč.

Nove uradnice za leto 1941 so sledeče: predsednica Margaret Tomažin, podpredsednica Jennie Stanonik, tajnica Mary Otoničar, 1110 E. 66 St., blagajničarka Dorothy Strniša, zapisničarka Julija Brezovar, duhovni vodja msgr. B. J. Ponikvar, rediteljica Pauline Zigman, nadzornice Mary Zadnik, Mary Marinko in Mary Stanonik. Upam, da bo ta odbor z vso svojo močjo delovala za večjo in močnejšo našo podružnico in vso organizacijo Slovensko žensko zvezo.

Voščim veselo božično praznike in srečno blagoslova polno novo leto v vsem članicam naše podružnice, vsem glavnim uradnicam in sploh vsemu članstvu Slovenske ženske zveze.

Mary Otoničar, tajnica.

Pljučca normalnega človeka vesa 24 urah 18,864 litrov zraka.

naj klub pošlje tje pogrebce. Jim, ki je bil sam v velikih skrbih, mi je zagotavljal, da gre vsak dan vprašat na vse domove naših ljubih jagrov, če je kaj novic in ni nikjer izvedel kaj posebnege. Jimu je ta vsakodnevna ekspedicija zelo narobe hodila, ker gre reče tako nerad iz doma. Se reče, saj bi bil lahko vse potrebno zvedel po telefonu, pa je ceneje, če se pelje z avtom. Ampak kakor se je na teh pohodih zamudil vsak dan, ga je njegova Urška vsako jutro sproti spraševala, če se je bil peljal v Pennsilvanijo gledat za našimi fanti.

V četrtek zjutraj me je pa Jim poklical še pred zajtrkom in ves iz sebe kričal v telefon: "So že doma in srn so pripeljali ko drvi!"

"Kdo pa, Jim?" bi rad vedel. "Jazbec, pa Kožar sta jih pripeljala. Mandel in Dolenc sta pa še tam, da jih še nekaj nalomita. Ampak nekaj bo narobe, če kaj vem."

"Kaj bo narobe?" "Ferdo je tako hud ko kraški jesih. Po telefonu se mi je najprej raportal kot svojemu višjemu, da so srne doma, potem je pa začel vtikati v debato tvoje ime in bolj ko je pripovedoval, bolj je kričal in take besede oprijemal, da sem se bal, da se bo telefon vnel. Pa tako je hitel, da ga še razumeti nisem mogel. Samo toliko sem razumel, da bo šel še danes k lojerju in da te bo tožil za \$500,000."

"Kogaaa?" sem se ustrašil. "Aha, za pol milijona se bosta nosila. In sicer \$250,000 zaradi puške in \$250,000 zaradi patronov."

"Kaj pa je bilo narobe s karabinko in naboji?" "To boš pa že na krvavi rihti zvedel. V naglici mi je povedal, da si mu nalašč dal tako flinto, ki ne bi izstrelila niti stržena od korenja, patrone si imel pa namočene v vodi nekaj dni, predno si mu jih dal. Tožil te bo, ker si ga nalašč postavil v smrtno nevarnost, ker je stal srnjak in srnjakom nasproti s puško, ki ni streljala."

Palil je in palil, pa je v karabinki reklo samo: plink, plink, plink. Srne pa vanj in če bi ne bil naglo skočil za smreko, bi ga bile pohodile, da bi ne bilo ostalo od njega drugega, kot par škornjev. Užil je toliko strahu, da zdaj ne bo mogel najmanj šest mesecev deliti kart pri marjašu. In to, pravi, je zanj vredno med brati pol milijončka. Se reče, morda se bo dal pregovoriti in bo odnehal za par dolarjev, ampak brez nič se ne boš izmazal, pravi."

"Jim, jaz bom pa tebe tožil, ki si me danes spravil ob delo. Kako naj pa zdaj kaj delam, ki si me tako prestrašil. Pa je kaj omenil, katerega odvetnika bo vzel?"

"Pa ne vem." "Jim, ali se še spominjaš, kako sem te oni dan spustil, ko si pri Klausu petel igral in kako je Klausov Janez kričal, da ti nalašč pomagam."

"Aha!" "Da boš vedel, res sem te nalašč spustil. In zdaj boš pa ti nekaj zame napravil."

"Kaj pa?" "Jazbeca spelji na pravo pot, da mi bo odpustil. Kaj mi privoščiš, da me bo spravil ob vse? Pa še čisto po nedolžnem."

"Kaj naj pa storim?" "Ti, ki znaš tako lepo besedo postaviti, kot bi rožice sadil, ga prepričaj, da me niti tožiti ne more v državi Ohio, ker je puška narobe streljala v Pennsilvaniji. Take so naše postave. Jazbec ne pozna postav, saj se še pri marjašu včasih zmoti, in ti to verjel. Jaz ti bom pa v zahvalo pri prvi priliki udelil sto pa solo, ali pa plauder."

"Orajt, če boš res. Bom videl, kaj se da napraviti s štajercem."

(Še pride.)

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Za poglavarjem seveda."
"Zasledovale so poglavarja, pa niso nič našle."
"Ker misliš le na to, kar se je zgodilo, ko smo večer odjezdili odtod na haciendo. Misli nekoliko nazaj!"

Malodušno me je gledal.
"Kam nazaj?"
"Misli na tisto, kar se je zgodilo včeraj, ko sem pregnal napadalec!"

"Mislim!" je dejal in spet gubal čelo.
"Tistikrat si čepel visoko v skalah in si dalje videl ko jaz. Pomisli! Kaj sta storila napadalec, ko sem nenadoma stopil pred njiju?"

"Najprvo je zbežal belokožec, za njim pa poglavar, ko si mu prestrelil roko."
"Da! Velika junaka sta oba! In kod sta bežala?"

"Po dolini navzgor. Dobro sem ju videl s skale."
"Tudi mi smo jezdili po dolini navzgor proti haciendi, pa ni smo našli nobenih sledov."
"Mi veš povedati, zakaj ne?"

Nekaj časa je molčal pa dejal:
"Svet je skalovit in skala ne sprejema sledov."

"Je res. Toda prijezdili smo višje gori na travnat svet, na katerem se vsaka sled dobro vidi. Pa tudi tam nismo ničesar našli."

Spet je molčal in razmišljal. Pa se mu je razjasnil obraz. Živahno je povedal:
"Na travnatem svetu ni bilo sledov, ker sta prej zapustila dolino!"

"Tako je! In kam sta šla belokožec in poglavar?"
"Kam —?" je pomišljal. "Po stenah gotovo ne, ker sta jezдила na konju se ne da priti v tiste skale."

"Gotovo ne. Si si pogledal dolino, ki smo po njej jezdili na haciendo?"
"Da. Vem, kaj misli moj veliki brat! Ozke, stranske soteske se stekajo v dolino —"

"No, in —?"
"V eno tistih sotesk sta krenila —"

"Da! Moj mladi rdeči brat pravi prav dobro tudi z duševnimi očmi!"
Treba je torej, da poiščeva sotesko, ki sta v njo krenila. In kam bova našla Yume. Ali mi moj rdeči brat, da sta šla v poljubno sotesko?"

"Ne! Krenila sta v sotesko, kjer čakajo na poglavarja njegovi ljudje. Kajti tak poglavar gre z doma brez bojevnikov."
"Čisto pravilno! Ali mi bo moj mali brat povedal, zakaj morava iskati poglavarja in njegove ljudi prav na potu k haciendi?"

"Ne vem."
"Poslušaj! Razložil ti bom svoje misli! Yume mislijo napadati haciendo, kakor veš. Torej taborijo nekje v njeni bližini in čakajo na ugoden trenutek, oziroma na povelje belokožca, ki bo prišel ga včeraj prišla na mejo haciende."

Skrivajo se, da kje ne naletijo na nje hacienderove valetir-pastirji. Više nad haciendo so sami pašniki, tam se ne morejo skriti. Tukaj spodaj pa je polno dolin in sotesk. Tu nekje so se skrili. Pa kje?"

Poglavar in njegov spremljevalec sta prišla včeraj v tole dolino na prežo in sta slučajno našla na vas. Če pa sta prišla na prežo, je gotovo tabor poglavarjevih ljudi kje v bližini. Če pravim v bližini, ne mislim na majhno razdaljo. Kajti da so Yume kje čisto blizu, bi bili gotovo slišali streljanje ali pa bi jih bil poglavar poklical na pomoč, prišli bi nas bili ali pa bi zasledovali."

Položaj je torej takle. Yume

taborijo kje v kaki stranski soteski, toda tako daleč odtod, da se do njih ni slišalo streljanje. Receva tako daleč, da potrebujejo gotovo dobro uro na konju do sem. Uro daleč odtod nekje so torej skriti.

Ali mi bo povedal moj mali brat, kaka mora biti dolina, kjer taborijo Yume?"
Tehtno je povedal:
"Vem. Gozdna mora biti, drevje mora biti v njej, ki se za njim lahko skrijejo, in pa trava, paša za njihove konje."

"Res je. Poiskati morava torej dolino, ki nudi Yumam te pogoje za taborenje."
Koliko dolinic sva srečala včeraj, ko smo potovali na haciendo?"

"Mnogo."
"Ene so prihajale od desne, druge od leve, kajne?"
"Da."

"Kaj misli moj brat, katere doline prihajajo v poštev, tiste, ki leže na levi, ali tiste na desni?"
Zaman si je trl glavo.

"Ne vem," je dejal.
"Naj pomisli moj brat, da leži hacienda severovzhodno odtod! Tabor napadalec pa mora biti blizu haciende!"

"Iskati je torej treba tabor v soteskah, ki prihajajo od leve strani?"
"Vsekakor."

Ali je štel moj brat dolince, ki prihajajo od leve?"
"Tri so bile."
"Da. Kako bova našla dolino, ki pride v poštev?"

"Ne vem."
"Pomagaj ti bom. Dejala sva, da taborijo Yume najbrž nedaleč odtod. Kako daleč je bilo do prve soteske?"

"Potrebovali smo tisti čas, ki ga imenujejo belokožci pol ure."
"In druga?"
"Druga je bila četrta ure daleč."

"In tretja?"
"Tretja pa je bila zelo zelo daleč odtod."
"Da! Tako daleč, da vobče ne pride v poštev. Računati morava torej samo s prvo in drugo sotesko in od teh dveh s tisto, ki nudi Yumam vse pogoje za taborenje."

Moj brat naj dobro pomisli! Kaka je bila prva soteska, vsaj kolikor je je bilo videti z glavne doline na stočiču?"
Ni dolgo pomišljal.

"Prva dolina je bila videti ozka in kratka. In suha je bila. Gozdov in trat ni bilo v njej, tako vsaj sodim."

"Dober spomin imaš! Dolina, ki je v njej treba iskati tabor Indijancev, torej dolina z gozdom in trato, mora biti vsaj pol ure dolga."

"Na stočiču vsaj je bila zelo široka."
"Torej je gotovo daljša kot prva. In verjetno je, da v njej taborijo Yume. In ta verjetnost bo še večja, če najdeva, da je gozdna."

"In kako bova to našla?"
"Pogledala si jo bova."
Zajhalo sva.

Z mladostjo važnostjo je povedal:
"Toda zelo previdna morava biti! Kajti za drevjem, ki ga iščeva, se utegnejo skrivati Yume!"

Veselo sem se nasmejalo.
"Seveda! In celo želim si, da bi se skrivali za drevjem! Veselilo bi me, da bi ne tičali morebiti kje drugje."

"Ampak," je dejal nekoliko zbežan nad mojo veselostjo, "če se skrivajo za drevjem, jih ne bova opazila! Yume pa naju bodo opazili!"

"Bova že skrbela, da naju ne opazijo!"
Boječje, pa vneto je ugovarjal.
(Dalje prihodnjič.)

1940	DEC.	1940
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

28.—Društvo Srca Jezusovega SDZ, ples v Twilight dvorani.

31.—Slov. dom na Holmes Ave., priredi skupno z delniškimi društvi plesno zabavo.

31.—Društvo sv. Stefana št. 224 KSKJ priredi Silvestrov večer v dvorani sv. Nikolaja na Superior Ave. in 36. cesti.

31.—Praznovanje novega leta v SND, Maple Heights.

31.—Gospodinjki klub na Jutrovem ter direktorij SDD priredita ples in zabavo v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

31.—Slovenski društveni dom na Reher Ave., Euclid, O., priredi plesno zabavo in obhajanje Silvestrovega večera.

31.—Dom zapadnih Slovencev na Denison Ave. obhaja Silvestrov večer.

— 1941 —

JANUARIJ

4.—Sportman's Dance v Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave.

4.—Frances Rupert Cadets št. 14 SZZ prirede plesno veselico v Slovenskem domu na Reher Ave.

5. in 12.—Svetovidski oder ima predstave v novi šoli sv. Vida.

11.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ priredi "Winter Frolic and Dance" na 6818 Denison Ave. v Domu zapadnih Slovencev.

11.—Društvo Danica št. 11 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave.

11.—Društvo Zumberak HBZ ples v Twilight dvorani.

12.—Skupna prireditev vseh podružnic Slov. moške zveze v SND na St. Clair Ave.

18.—Jolly Jester's Club, ples v Twilight dvorani.

Oltarno društvo pri sv. Vidu

Kakor že navadno, bomo članice Oltarnega društva fare sv. Vida tudi letos pri polnočnici prejele skupno sv. obhajilo. Točno ob 11. uri se prične ura molitve za božič in rožni venec. Prosim vse članice in tudi druge farane, da pridete ob pravem času in v velikem številu. Članice Oltarnega društva pa si priprnite društvene svetinje, če je katera nima, naj se zgloši pri meni in jo lahko dobi, kajti s tem boste lahko dobile prostor v cerkvi spredaj, ki bo določen za nas.

Katera pa bo iz katerega-koli vzroka zadržana ta večer, pa naj se vsaj v duhu udeleži z nami te pobožnosti. Molile bomo tudi za bolnike.

Na zadnji naši seji, so nam msgr. B. J. Ponikvar priporočali, da obiščemo naše bolne članice ter da jim pomagamo v boleznih, da na primer, o pravem času prejemo sv. zakramente, da jih na to opozorimo in jih tolažimo v trpljenju. Zato vas prosim drage sestre, da obiščete bolnike in jim pomagajte v boleznih, posebno take, ki so v bližini ali ste mogoče celo sosedje, če bi morale biti preveč, če bi morale sama obiskavati vse.

Na naši decembrski seji je bila še precej lepa udeležba, upam pa, da bo na januarski seji vsaj dvakrat toliko. Upam, da bo do tedaj tudi naša blaginja čarka Mrs. Ottoničar ozdravela in prišla na sejo, kar Bog daj! Moja želja je, da bi vse žene, ki spadate v župnijo sv. Vida pristopile v Oltarno društvo. Plačujemo samo 10 centov mesečne

18.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v SND.

25.—Amigos Club, ples v Twilight dvorani.

25.—Pevski zbor Adria ples v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave.

26.—St. Vitus Holy Name Juniors, Minstrel Show v šolski dvorani.

26.—St. Christine's Cadets prireditev v šolski dvorani sv. Kristine.

FEBRUAR

1.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ plesna veselica v SND.

2.—Godba fare sv. Vida priredi sezonski koncert v Twilight Ballroom.

9.—Slovenska narodna čitalnica prireditev v SND.

4. in 5.—St. Vitus Holy Name Juniors, Minstrel Show v šolski dvorani.

8.—Noble Cadets št. 49 SZZ prirede plesno veselico v Willow Tavern, St. Clair Ave. in E. 222 St.

15.—Sunny Ray orkester plesna veselica v SND ob priliki 5. obletnice obstanke.

15.—Golden Blue-ettes prirede ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

15.—Društvo Soča št. 26 S. D. Z. priredi plesno veselico v Domu zapad. Slovencev, 6818 Denison Ave.

22.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi maskaradno veselico v zgornji dvorani.

22.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v SND.

MARCH

2.—Slovenski basist John Lube priredi koncert v SND na St. Clair Ave.

APRIL

26.—Jolly Fishermen's Club, ples v Twilight dvorani.

članarine. Ta denar se porabi za cvetlice, ki se jih tekom leta rabi v naši cerkvi.

Imamo pa tudi še dolg na veliki oltar, zato pa imamo razne prireditve in nekaj članic je tudi darovalo po 50 dolarjev in več. Seveda vse ne moremo s tako velikimi vsotami na dan, zato pa vsaj prispevajmo kolikor moremo. Saj če da 50 članice vsaka po en dolar je ravno toliko, kot če bi ena darovala 50 dolarjev. Ko bi nas bilo tisoč članic pri Oltarnem društvu, kot jih je, na primer, pri podružnici št. 25 SZZ, potem bi nam pač ne bilo treba tako skrbeti kako se bo dolg plačal na oltar.

Je res pri drugih društvih je posmrtnina v denarju, tudi pri nas je posmrtnina, a v drugi obliki in katero bomo vzeli s seboj v večnost. Ob naši smrtni uri nam bo gotovo v tolažbo, kar smo storile v življenju za hišo božjo in bivališče Tistega, ki nas bo sodil.

Veselo božične praznike želim vsem našim častitim duhovnikom, č.č. šolskim sestram, kakor tudi vsem našim trgovcem, ki so nam bili tekom leta naklonjeni in končno pa tudi vsem našim sestram, članicam Oltarnega društva ter vsem čitateljem Ameriške Domovine,

Frances Baraga, tajnica.

Beseda mumija ni egipčanskega porekla, kakor vsi mislijo, temveč izvira iz perzijske besede mum, ki pomeni vasek. V Egipt so to besedo prinesli Arabci, iz Egipta je prišla do nas. V južnih krajih Jugoslavije se zdaj ponekod pravijo svačarjem in voskarjem mumdiže, škarjam, ki služijo za prirozanovanje stenja na voščenicah, pa mumakaze.

John Gornik, Giddings Rd.

Z "Orli" na katoliški shod

Ko se je pred leti pričelo živahno gibanje za Slovenski katoliški shod v Lemontu, Ill. sem se tudi jaz namenil in sva se odločila z mojo boljšo polovico, da se tudi midva pridruživa temu skupnemu izletu v Lemont. Mislim si: "Saj itak ne greva nikdar nikamor kam bolj v oddaljene kraje," ker pa je moja soproga ravno tisti čas pred odhodom nekaj obolela, sem se pa odločil, da se sam udeležim.

Pridružil sem se Piškovicim iz 64. ceste. Tako smo se udeležili Mrs. Pišek, Mrs. Vintar in moja malenkost. Na kolodvor nas je peljal Pišekov Tone, ker pa mu nismo povedali kam naj nas pelje, alibolje rečeno, jaz nisem vedel, na katero postajo naj gremo, zato nas je odpeljal najprej na Union postajo. Tu pa ni bilo nikogar od naše skupine in vodstvo postaje nam je povedalo, da smo se najbrž zmotili in da bi bili morali iti na Pennsylvania postajo.

Časa nam je le malo preostajalo in treba se je bilo požuriti, da ne zamudimo in res smo prišli baš o pravem času. Tam je že stala skupina ljudi in ni nam bilo treba dolgo čakati, ko nas je že potegnil vlak proti Chicagu. Precej je nalival dež tisto noč, udeležba pa je bila zelo velika in eni so si krajšali čas s petjem, drugi pa so zadrževali. Jaz nisem zatisnil očesa celo noč in veste, da če človek ne spi tudi ni potem naslednjega dne dobro razpoložen. Ko pa smo se zjutraj krog pol sedmih pripeljali v Chicago, je bilo tam prav lepo vreme.

Veste pa da smo Slovenci hitre narave, tu se je skupina kar vsula iz vlaka in nekaj kar nas je bilo bolj počasnih, smo pa zaostali. Hitrejši so dobili bus, jaz in Mr. Mohorčič iz 61. ceste in še nekaj drugih smo pa ostali. Po kratki debati Mr. Jurca z voznikom busa, sta se dogovorila, da naj kar tam počakamo in nas bo prišel iskat. Sicer ni prijetno čakati, pa kaj smo hoteli, saj smo si bili sami krivi, ker se nismo požurili s prvimi.

Kmalu pa se je bus vrnil in nas odpeljal k cerkvi sv. Stefana. V dvorani pod cerkvijo smo dobili nekaj okrepčila, ker smo pa bili med zadnjimi, smo morali tudi tu zopet hitet in si zagotoviti, s kom se bomo vozili v Lemont. Ko sva se tako z Mr. Mohorčičem malo sprehajala, sva videla celo vrsto busov. Ze sva si zadovoljno mislila, no, sedaj jih bo pa dovolj. Ko tako prikorakava do enega teh busov, nama pride nekdo nasproti in nama pove, da je vse to rezervirano za "Orle," šla sva naprej in zopet so nama rekli, da je za "Orle."

Korakala sva dalje in med tem pa so "Orli" že zasedli bus, ker je bil pa slučajno v še enem busu zadnji sedež prazen, me pokliče znanec še iz stare domovine: "John, kar sem gori pojdi, tu je še en sedež prazen." In vstopim misleč, mogoče se bo pa dobilo tudi za mojega spremljevalca Mr. Mohorčiča. Ravno v istem busu pa se je vozil tudi Father Jager, vodja Orlov. Malo sem se bil ustrašil, ker sem mislil, da bo treba iti z busa. Moj prijatelj John pa me je hitro potolažil, da ne bo nič hudega. V zadnjem sedalu je bilo bolj temno in se ni prav dobro videlo, zato pa mi pravi moj prijatelj, kar narobe ga obrni tisti listek pa bo vse dobro.

Father Jager je pregledaval in izpraševal, če smo vsi od Orla in da naj vsak pokaže svoj voznik listek. Ni dolgo trajalo, ko smo bili pripravljeni za odhod. Skoz mesto so busi vozili bolj počasi, ko pa smo prišli ven iz mesta, tedaj pa je šlo vedno hitreje. Ker pa v busu menda ni

bilo dovolj prostora tudi za prtljago, so dale dekleta svojo telovadno obleko na streho busa, ker je pa le precej hitro šlo, je pričela ta obleka leteti po tleh, sapa bi jo bila skoro odnesla. Father Jager je pa vse to videl, ker je ravno slučajno gledal nazaj in takoj zapove vozniku, da ustavi in hajd po obleko, ki pa je bila že precej za nami in jo je drugi voznik pripeljal do našega busa.

Ko so ta dekleta srečno zopet dobile svoje telovadne obleke, vstopijo in ena hudomušno pripomi: "Ti presnete hlače, koliko sitnosti naredijo." Druga pa brž pripomi: "Včasih pa tisti še več, ki jih nosi." Razume se, da je bilo smeha na koše. Ker smo imeli nekoliko zamude s temi hlačami, zato smo prišli zadnji na mesto v Lemont. Tukaj pa nam je Father Jager zopet naročil, da naj si vsak zapomni številko busa, da se bo zvečer z istim peljal nazaj. Seveda meni ni bilo mar številke, ker je bil dan lep in sem si mislil, da se bom že skom peljal nazaj, kajti moje misli so mi vedno uhajale domov, ker me je skrbelo kako se doma bolezen razvija.

Kako lepo in prijetno je bilo tu, tega vam ne bom opisaval, ker so že drugi opisali. Sli smo torej s procesijo na griček. Tu gori pa so se vrstili govor za govorom in eden bolj navduševalen od drugega. Ko pa smo se popoldne tako senčili in pogovarjali, je prišel pogovor tudi na vožnjo nazaj. Že me je skrbelo in pre-mišljeval sem kako in kaj, pa pride Mr. Mohorčič, ki me prijazno vpraša, če imam že sedež za nazaj. Ko mu povem, da ne, pa mi reče, kar z mano pojdi, se boš pa pri meni stisnil.

Prišli smo do busa, tu pa me zagleda rojak iz Addison Rd. in pravi: "John, tukaj ni prostora, se ne boš mogel z nami voziti." Mr. Mohorčič pa mu je prigovarjal, da bom pri njem sedel, ko je pa le še nekaj godrnjal, sem mu pa kar povedal, da se ni treba bati za bus, saj pod mojo težo se ne bo polomil, ker tehtam komaj 125 funtov žive vage. (Nevoščljivosti nikjer ne manjka!) Ko pa je moj sin (ki je bil tedaj zaposlen v Chicagu) videl, da nimam prostora, me je odvedel na drugi Orlov bus.

Predno pa smo od tukaj poglali, zopet pride Father Jager in vpraša: "Ste vsi od Orla?" Enoglasno smo pritrdili, čeprav smo bili vsi pomešani in ker se pa Father Jager ni vozil v našem busu, zato pa smo bili malo bolj brez skrbi. Toda tudi na tem busu nismo imeli sreče, ker pa voznik menda ni vedel kje je kolodvor in zato pa nas je prepe-ljeval po kamnitih cestah, da nas je treslo, kar se je dalo in smo se že bali, če imamo še svoje želodce na pravem mestu.

Zopet smo bili zadnji in smo prispeli na kolodvor tik pred odhodom vlaka. Tu pa me je rojak, ki me je bil izgnal z busa, vprašal: "John, kako si pa ti prišel sem?" Jaz sem mu pa na kratko povedal, da ker ni bilo prostora v busu, me je voznik pa kar na streho privezal. Prijazni rojak se je takoj nekam izgubil, ko je dobil tak odgovor. Potem ga pa nisem več videl. Potovanja domov je bilo pa bolj mirno, ker smo bili vsi precej utrujeni in zaspani. Torej tako sem se z "Orli" vozil kontrobrant. Saj veste, da ko človek pride s potovanja, da par dni ni vse v redu, dokler ne pride zopet v stari tir. Želim, da bi se še kdaj znašel na lepem gričku v Lemontu, ampak na drug način. Najlepše pozdrave in srečen in vesel Božič vsem mojim sopotnikom.

IZ DOMOVINE

—Smrt Celjana v potoku. Iz Dolskega je prišla v Celje vest, da so našli v potoku Milnščiču truplo 44 letnega Mihaela Mihelčiča, ki je zadnje čase bival v Go-

sposki ulici v Celju, kjer žena opravlja službo hišnice. Mihelčič je bil na orožnih vajah v škofiji Loka. Oglasil se je pri svoji rodni občini pri Sv. Križu in zaprosil za podporo. Ker so mu podporo odklonili, ga je to tako presunilo, da se je pogol v potok in utonil.

—Poroke. V Vuhredu sta se poročila glavni urednik "Večernika" g. Bojan Ribnikar in hčerka znanega industrija gđ. Vida Pahernikova. — V Mariboru sta se poročila magistratni uradnik g. Žula Maks in gđ. Bavčer Marija ter davčni uradnik g. Bavčer Marija in gđ. Tiller Anica.

—Mesto venca na grob pok. g. prof. Ernesta Terstenjaka je daroval g. dr. Matija Hočevnar iz Domžal 100 din za slepce.

MALI OGLASI

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212
Pripeljemo na dom.

VOŠČILO IN PRIPOROČILO

Veselo božične praznike in srečno novo leto želi

East 39th St. Cafe

slovenski restavrant, kjer se servira domače vino, okusna jedila in pivo.

Mrs. Josephine Antončič, 3858 St. Clair Ave., lastnica, se zahvaljuje odjemalcem in prijateljem ter se priporoča še v bodoče.

Za dobra vina se vedno zglasite pri

ANTON KOROŠEC
6629 St. Clair Ave.
ENDicott 2233

PRIPOROČILO ZA PRAZNIKE

V zalogi imamo domače suhe šunke, želodce in klobase, vsake vrste sadje za božič po nizkih cenah.

Vsem odjemalcem in prijateljem želimo veselo božične praznike in srečno novo leto. Se toplo priporočamo

FRANK SKULY
6313 St. Clair Ave.
grocerija in mesnica

Za odrasle otroke

Idealno darilo je ta Rem Rand pisalni stroj. Ima vse orke ter je koristno in praktično darilo.

Specialno \$10.95

A. Grdina in Sinovi

6019 ST. CLAIR AVE.
15391 WATERLOO RD.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Ko sta dospela na otok, se je dan sv. Olafa nagibal h kraju. V pristanišču je bila zasidrana ladja Erlinga Vidkunssona, in pri večernicah v cerkvi sv. Petra sta nalezela na državnega upravnika samega. Spremlil ju je v samostansko gostišče, kjer je bil Lavrans najel sobo, povedal jz njima in poslal svoje može na ladjo po neko posebno dobro francosko vino, ki ga je bil kupil v Nidarosu.

Toda pogovor se je leno vlekel, medtem ko so pili. Erlend je sedel, zatopljen v svoje lastne misli, veselih oči kakor vedno, kadar ga je čakalo kakšno novo podjetje, toda razmišljen pri pogovoru z drugimi. Lavrans je vino samo pokušal in gospod Erling je molčal.

"Videti si utrujen, bratranec," mu je rekel Erlend.

— No da, imeli so slabo vreme, ko so se sinoči vozili čez hussastadski zaliv, nič ni bil legel. "Pa še dobro boš moral goniti, če hočeš priti k dnevu sv. Lavrencija v Tunsberg. Kdo ve kaj miru in udobnosti pa tudi tam ne boš našel. Ali je mojster Paal zdaj pri kralju?"

"Je. Mar tebe ne bo v Tunsberg?"

"Morda pridem zato, da kralja vprašam, če ne bi hotel svoji materi sporočiti ljubezniv sinovski pozdrav —" Erlend se je zasmel. "Ali pa, če želi škof Andfinn poslati visokorodni gospe kakšen pozdrav —"

"Mnogi se čudijo, da se voziš na Dansko prav zdaj, ko se zbirajo velikaši v Tunsbergu," je rekel gospod Erling.

"No, ali ni čudno, da se mi morajo ljudje prav zmerom čuditi? Saj me vendar utegne zamikati, da si spet nekoliko ogledam sege in navade, ki jih nisem videl, odkar sem bil zadnjič na Danskem — da se spet udeležim turnirja — zlasti pa sedaj, ko nas je naša sorodnica povabila. Izmed njenih sorodnikov tukaj v deželi je zdaj vendar ne mara nihče poznati razen Munana in mene."

"Munan —" Erling je nagnil čelo. Nato se je zasmel: "Ali je še toliko življenja v tem starem merjascu, bi bil kmalu rekel, da še more premikati svoje salo? Tako torej, turnir hoče prirediti vojvoda Knut. Munan bo nemara tudi pojedel na mejdan?"

"Seveda — škoda, Erling, le zakaj ne moreš z mano, da bi užival ta pogled." Tudi Erlend se je smejal. "Ze vidim, ti se bojiš, da bi nas gospa Ingebjorg morda ne vabila na to krstinsko pijačo z namenom, da bi mi skuhali kakšno drugo pijačo in jo poklicati zraven. Ampak ti vendar sam najbolje veš, moj korak je pretežak, srce pa prelahko, da bi bil dober za spletke. In Munanu ste vendar izdrli vsak zob posebej —"

Oh, ne, od te plati se pa res ne bojimo kakšnih posebnih spletk. Ingebjorg Haakonova si mora biti vendar v svesti, da je s svojo močovitvijo s Porsejem zapravila slednjo pravico v svoji lastni domovini. Ne bilo bi ji svetovati, da bi prestopila naš prag, odkar je položila svojo roko v roko tistega moža, ki mu še mezinca ne maramo videti znotraj meja naše dežele —"

"Da, bilo je pametno, da ste ločili dečka od matere," je mrko rekel Erlend. "Sicer je še otrok — in vendar imamo možje na Norveškem vso pravico, visoko dvigati glave, če pomislimo na kralja, kateremu smo prisegli zvestobo —"

"Molči," je tiho in obupno rekel Erling Vidkunsson. "To — prav gotovo ni res —"

Tovariša sta mu lahko na obrazu brala, da ve, kako hudo je res. Čeprav je bil kralj Magnus Eiriksson še otrok, je bil baže vendar že okužen od greha, ki se ga ni spodobilo imenovati med krščanskimi možmi. Neki švedski pisar, ki mu je bilo naloženo, naj ga med bivanjem na Švedskem poučuje v čitanju knjig, ga je bil speljal na kriva pota, da se ne da povedati kako.

Erlend je rekel: "Na vsakem dvoru in v vsaki beznici tukaj pri nas na severu si ljudje šepečejo na uho, da je Kristova cerkev zato pogorela, ker kralj ni vreden, da bi sedel na mestu svetega Olafa —"

"Za Boga, Erlend — pravim, da ni gotovo, če je vse to res! Sicer pa moramo verjeti, da je ta otrok, kralj Magnus, v božjih očeh brez krivde — Lahko se še očisti —. Ti praviš, da smo ga ločili od matere! Jaz pa pravim: Bog kaznuj mater, ki svoje ga otroka tako pusti na cedilo, kot je to storila Ingebjorg — ne zapaj taki ženski, Erlend — ne pozabi, da so to verolomni ljudje, s katerimi se boš sestlal!"

"Mislim, da so drug drugemu dovolj dobro dokazali zvestobo —. Ti, ti pa govoriš, kakor bi ti vsak dan padlo pisanje iz neba v naročje — zato nemara misliš, da se lahko drzneš pomeriti s cerkvenimi knezi —"

"Ne, zdaj pa le nehaj, Erlend. Govori o stvarih, ki jih razumeš, fant, ali pa mir besedi —"

Gospod Erling se je bil dvignil; stala sta in z Erlendom jezna in zardela naproti.

Erlend je od gnusa krivil ustnice: "Žival, ki so jo ljudje zlorabili, ubijemo in mrhovino vržemo pod slap —"

"Erlend!" Državni upravnik se je z obema rokama oklenil roba mize. "— Sam imaš sinove —" je rekel tiho. "Kako moreš kaj takega reči —. Oh, čuvaj svoj jezik, Erlend. Tam, kamor pojdeš, poprej preudari, preden kaj rečeš. Dvajsetkrat pa preudari, preden kaj napraviš —"

"Če tako delate, kadar se posvetujete o državnih stvareh, tedaj se ne čudim, ako je vse narobe. Sicer se pa le nič ne boj —" odkašljal se je — "jaz — prav gotovo ne bom ničesar napravil. A krasno je zdaj živeti v tej eželi —"

— Saj res, jutri moraš zarana na pot. Moj tast je pa truden —"

Ko jima je voščil lahko noč, sta onadva še nekoliko posedela, ne da bi kdo kaj rekel. Erlend je spal na krovu svoje ladje. Erling Vidkunsson je sedel in vrtil kozarec med prsti.

"Kajlitate?" je vprašal, da bi kaj rekel.

"Stari ljudje so radi zaslišeni. Toliko imamo zdaj nadlog, dragi, o katerih vi mladi prav nič ne veste," je smeje se rekel Lavrans.

Nato sta spet sedela in molčala. Dokler ni Erling Vidkunsson rekel napol sam zase: "Da, vsi tako mislijo — da slaba prede tej državi. Pred šestimi leti, v Oslu, tedaj sem si mislil, glej, jasno se je pokazalo, da obstoji krepko prizadevanje, ohraniti kraljestvo — pri mozh iz tistih rodbin, ki so za to rojene. Na to sem — zidal."

"Menim, da ste takrat prav videli. Pa saj ste sami rekli, da smo navajeni zbirati se okoli kralja. Zdaj je še otrok — in polovico časa prebije v drugi deže-

li." "Da. Marsikdaj si mislim: nič ne škodi, je pa tudi koristno. Nekoč, ko so naši kralji skakali kot žrebci — tedaj smo lahko razstavljali celo vrsto lepih žrebet; ljudstvu je bilo samo treba izvoliti tisto, ki je najbolje grizlo okoli sebe —"

Lavrans se je malce zasmejal: "Da, da —"

"O tem sva govorila pred tremi leti, Lavrans Lagmansson! ko ste se vračali z božje poti v Skovde in ste bili na obisku pri sorodnikih v Gautlandu —"

"Spominjam se, gospod, po-častili ste me s svojim obiskom."

"Nikarte, Lavrans, ne bodite tako dvorljivi —" je nejevoljno mahnil z roko. "Tako se je zgodelo, kot sem rekel," je mrko pripomnil. "Ni ga, ki bi mogel deželsko gosposlo zbrati krog sebe. Kdor ima največjo lakoto, se pririne v ospredje — nekaj je še zmerom v koritu. Tisti pa, ki bi se mogli potegovati za to, da bi si kakor v časih našli očeta na časten način pridobili moči in bogastva, tisti ne stopijo v ospredje."

"Tako je videti. A čast je zvezana s praporom vodje."

"Potemtakem možje prejkone mislijo, da je pod mojim praporom le malo časti," je suho rekel Erling. "— Vi, Lavrans Lagmansson, ste se odvrčali od vsega, kar bi bilo moglo dati sloves vašemu imenu —"

"Tako sem delal od poroke sem, gospod. Poročil sem se pa zgodaj — žena mi je bolehal in ji ni bilo pogodu, da bi kdo ve kaj zahajala med ljudi. In zdi se, da naš rod ne more uspevati tu na Norveškem. Sinovi so mi pomrli v mladih letih in od mojih nečakov je le eden dorastel."

Bilo mu je žal, da je bil to omenil. Erling Vidkunsson sam je bil v tej stvari doživel dokaj bridkega. Hčer se mu bile sicer dorastle v zdravju, od sinov pa je bil tudi njemu le eden ostal pri življenju, in pravili so, da je dečko slabega zdravlja. Gospod Erling pa je samo vprašal: "Kolikor vem, tudi v materinem rodu nimate bližnjih sorodnikov?"

"Ne, bližjih ne kot otroke se stre očeta moje matere. Sigurd Lodinsson je imel le dve hčeri in obe sta umrli pri prvem otroku — moja strina je vzela svojega s seboj v grob."

Nato sta spet nekaj časa sedela molče.

"Taki ljudje kot Erlend," je tiho rekel državni upravnik, "so najbolj nevarni. Taki, kateri mislijo nekoliko preko svojega nosu. Vendar ne dovolj daleč. No, ali ni Erlend kakor len otrok —" nejevoljno je premikal kozarec po mizi, "saj je vendar

nadarjen? In iz dobre družine in pogumen? Ampak toliko nikdar ne mara slišati o kakšni stvari, da bi jo do kraja doumel. Če bi pa kdaj vendarle koga poslušal do konca, bi nemara pozabil na začetek, še preden bi bila stvar pri kraju —"

Lavrans ga je pogledal čez mizo. Gospod Erling se je bil, odkar ga je bil zadnjič videl, hudo postaral. Bil je videti izmozgan in utrujen — zdelo se je, da ga je nekam manj na stol. Imel je tenke, jasne poteze v obrazu, toda bile so malce preznatne, in povrh tega je imel nekoliko uvelo kožo, že od nekdaj. Lavrans je čutil, da je ta mož — čeprav je pošten vitez, pameten in pripravljen, da služi neomajno zvesto in ne da bi samemu sebi prizanašal — vendar le v vsakem pogledu nekoliko premajhen, da bi stal na čelu. Da je bil le za glavo večji, bi bil gotovo hitreje našel dovolj pristašev.

Lavrans je rekel tiho: "Sicer pa je gotovo tudi gospod Knut toliko razumem —"

če tam doli misli na kakršenkoli napad — da uvideva, kako malo koristi more pri tajnih naročilih pričakovati od Erlenda —"

"Tega svojega zeta imate v nekem oziru radi, Lavrans," je oni rekel malone jezno. "Odkrito povedano, posebnega vzroka vendar nimate, da bi ga imeli radi —"

Lavrans je sedel tamkaj, pomakal prst v razlito vino in risal po mizi. Gospod Erling je opazil, da mu prstani zdaj zelo ohlapno tiče na prstih:

"In vi — ga imate?" Lavrans ga je pogledal s tistim svojim premetenim smehljajem. "Kljub temu mislim, da ga imate tudi vi radi!"

"No da. Bog ve da res — Na to pa lahko prisežete, Lavrans, da gosposlu Knutu zdaj marsikaj roji po glavi — saj je oče dečka, ki je nečak kralja Haakona —"

(Dalje prihodnjič.)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MERRYMAKERS CAFE

4814 Superior Ave.

FRANK in MARIAN SODNIKAR, lastnika

Želita vesele božične praznike in srečno novo leto obiskovalcem in prijateljem.

Prijazno vabita, da pridete pogledat njih

AUTOMATIC HOSTESS

ki vam nudi na izbiro nad 1,000 različnih godbenih točk. Samo 20 enakih v mestu.

NAZNANILO PRESELITVE

Centenemu občinstvu naznanjam preselitev trgovine iz 1130 E. 68. St. na novi prostor

1136 E. 71st St. vogal Bliss in 68th St.

Tukaj so večji prostori in bo mogoče dati odjemaltem boljše postrežbo.

Obenem želim vsem odjemalcem, prijateljem in znancem vesele božične praznike in srečno novo leto. Se topla zahvaljujem za dosedanje naklonjenost in se priporočam še za bodoče

MRS. MARY MAHNIC

DELICATESSEN and GROCERY

Samo za nekaj dni..

Samo še nekaj dni ostane za božično nakupovanje. Izplačalo se vam bo, če obiščete eno ali drugo naših dveh velikih trgovin ter si ogledate našo veliko zalogo božičnih predmetov.

Mi imamo veliko izbero praktičnih daril za vsakega člana vaše družine. In kupi se jih lahko na lahka odplačila.

Ogledali si boste lahko najnovejše Maytag pralnice Royal in McAllister čistilce, Grand in Universal peči, skrinje iz cedrovine, papelnike, naslanjače, svetilke, otroške mizice, gugalnike in zajtrkovalne sete.

Edino, kar vam je potreba je, da si izberete darilo in mi ga bomo za vas dodeljali, kamor želite.

KUPITE SEDAJ — PLAČAJTE POZNEJE!

A. GRDINA IN SINOV

6019 St. Clair Avenue
HENDERSON 2088

15301 Waterloo Road
KENMORE 1235

POSEBNO! Naše prodajalne bodo odprte vsak večer do božiča!

PRIDITE TUDI PO LEPE STENSKE KOLEDARJE!

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

FRANK MODIC JR.

GOSTILNA

6025 St. Clair Ave.

ENdicott 9691

PIVO — VINO — ŽGANJE in PRIGRIZEK

Vabljeni ste, da pridete pogledat

AUTOMATIC HOSTESS,

ki vam nudi na izbiro nad 1,000 različnih godbenih točk. Samo 20 enakih v mestu.

Ravno tako lastnik moderno urejene plesne dvorane pod imenom

TWILIGHT BALLROOM

(PREJ GRDINOVA DVORANA)

Toplo priporočam dvorane za vse namene po nizki ceni

ŽELIM VSEM SKUPAJ VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

Jack Spratt found some whiskies flat
And some he found too strong
But now his search is at an end,
He's found his brand in BURTON'S BLEND.

BURTON'S
BLENDED WHISKY
Burton's brings you lightness without sacrificing strength or richness...
For Burton's smoothness is full 90 proof.
PINT
Code 118-C
QUART
\$2.18
Code 118-A
Buy AMERICAN
95% GRAIN NEUTRAL SPIRITS... 90 PROOF.

OLD AMERICAN, quart \$1.76

BOURBON or RYE

Bottled in Bond good old MEADOWOOD

H RANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO VSEM PRIJATELJEM SIROM AMERIKE ŽELI

PETER ROSTAN

SLOVENSKI DEKORATOR

449 E. 158th Street.

KENmore 0620-J